

boven het nest-niveau brandt, kondigt plotseling een blauw vervliegend wolkje mij aan, dat de brand is gebluscht.

De vlam kreeg geen kans tot het nest te naderen. Zij was door de wakkere, onzelfzuchtige brandweer geheel bedwongen.

Juli 1932.

B. J. J. R. WALRECHT.

Winterslaap van de Adder. In de heide op de Duitsche grens kropen nog een paar dikke adders. We joegen ook een enkel korhoen op en een snip. Ik had gedacht dat de adders al zouden slapen, maar er waren zeer veel kleine kikkers in de hei, zoodat ik vermoed, dat ze tot het laatst toe winterprovisie hebben willen opnemen.

Winschoten, 5 Oct. '32.

A. ZANDSTRA.

Vergroeiing Goudsbloem.

Hierbij een foto van een Hen and Chicken, maar geen Daisy. Voor een paar jaar zat ik in een houten hulpschooltje vlak bij 't Diep. Daar hadden we wel geenschooltuin, zooals vroeger aan de Kastanjepleinschool, maar toch een randje grond, om iets te kweken. Daar waren twee Curiosa bij, een Dahlia, die geen twee bloemen 't zelfde maakte (een enkele) en deze goudsbloem, waarvan alleen nog de foto over is. Alle pogingen om ze uit zaad weer te kweken zijn volkomen mislukt.

I. C. CETON.

Eigenlijk is zoo'n hen met kuikens niet zoo'n heel groot wonder. In de oksels van de omwindsel-blaadjes van de samengestelde bloem hebben zich knoppen en spruiten gevormd even als geregeld gebeurt in de oksels der „gewone” bladeren. De omwindselblaadjes verschillen daar niet zoo heel veel van.

Wij vinden dezen overdadigen groei behalve bij goudsbloem en madelief ook bij andere composieten. Vroeger gaven wij o.a. een fraaie afbeelding van zoo'n geval bij Helenium. De vraag rijst of dit verschijnsel zich ook vertoont bij wilde planten. Wie kan daar iets van vertellen?

JAC. P. TH.

Bloemenroof. Begin September vonden we in de Lepelaarsmuis op Texel een groot aantal exemplaren van de moeraswespenorchis, echter bijna alle zonder bloemstengels. De nieuwe regeling van het bezoek aan de Muien schijnt toch nog niet zoo te zijn, dat ook aan plantenroof een eind gemaakt is.

WYPKE POSTMA.

MARTIEN RUTTEN.

Ja, we zullen veel meer moeten gaan doen voor actieve plantenbescherming. Heel moeilijk en ingewikkeld.

JAC. P. TH.

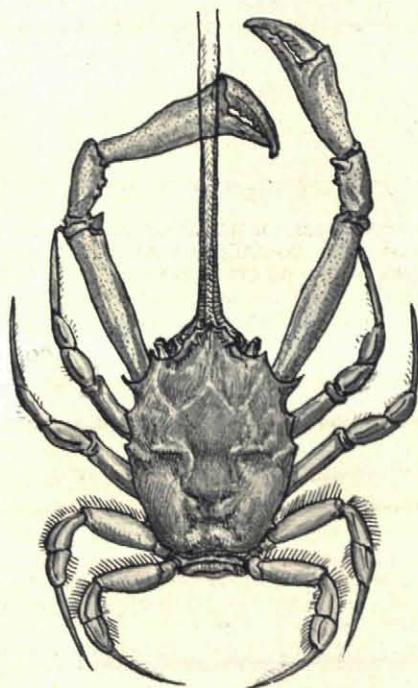
Het merken van vlinders. Tot mijn groote genoegen zag ik, dat in de vijfde aflevering van De Levende Natuur mijn foto van een genummerd exemplaar van *Pieris rapae* opgenomen was, voorzien van een begeleidend stukje van Uw hand. Mijns inziens was de plek zeer goed gekozen en moest het alle lezers wel opvallen. Het is mij een behoefte U daar voor dank te zeggen. Wat

betreft het nummeren, lijkt mij dat dit toch voorkeur verdient boven het geven van steeds het zelfde merk. Mocht namelijk een vlinder met een nummer er op terug gevonden worden, dan is het mogelijk na te slaan op welke datum het dier genummerd is, terwijl dit voor een vlinder voorzien van een of ander figuur als merkteken niet mogelijk is, tenzij bij het merken elken dag een ander figuur als merk gediend heeft.

Het is mijns inziens niet alleen van belang, om te weten te komen tot hoever en in welke richting een vlinder zich kan voortbewegen, maar ook, om te zien of de vlinders die morgen in onzen tuin zitten voor het grootste gedeelte uit dezelfde vlinders bestaan die gisteren in onzen tuin zaten of niet. Dit is natuurlijk alleen mogelijk als we van elken gemerkten vlinder dien we in onze tuinen terug vangen ook den datum kunnen vinden, waarop hij genummerd is.

G. BROEKHUYSEN.

Corystes Cassivelaunus. Eenige weken geleden vond ik aan het strand bij Zandvoort een deel van deze krab, die voor zoover ik weet, hier niet thuis behoort.

Corystes Cassivelaunus. ♂

♀

Toen ik op Jersey (Kanaal Eiland) vertoefde, had ik echter gelegenheid deze soort dikwijls levend te ontmoeten; daar noemt men ze populair „the masked crab” want zooals de hier volgende teekeningen het laten zien, hebben deze dieren op hun rug een heel duidelijk zichtbaren Boeddha kop. Hun kleur is licht geel-grauw, hun lichaam is ovaal en ca. 5 cm. lang. De „antennae” zijn stijf,

recht en behaard. Bij het mannetje zijn de scharen zeer lang — bij het vrouwtje heel kort — maar bij beiden zijn ze slap en krachteloos. Deze krabben zijn loome dieren, zwemmen kunnen zij ook niet. Hun habitus is, verborgen in het zand te leven waarbij alleen de „antennae” buiten steken en zooals alle krabben wier leven, in zand bedolven, verloopt, hebben zij ruige pooten.

Het paar, dat ik hier geteekend heb en zich in mijn collectie bevindt, trof ik eens bij lage eb, in St. Brelade's Bay — hand in hand opstijgend uit het zand, wel een heel

eigenaardig gezicht, zoo'n koudbloedig minnend echtpaar, dat zoo aan elkaar gehecht was.

Haarlem, 1.12.31.

R. OPPENHEIM.

Chineesche Wolhandkrab. De sluiswachter te Vriescheloo schrijft mij het volgende: In den laatsten tijd vang ik in mijn fuiken krabben. Het vorige jaar ook al, maar ze komen nu veel meer voor en dan heel dikke, soms ter grootte van een schoteltje. Eerst dacht ik, dat het zeekrabben waren, maar ze zijn heel anders, wat hun pooten aangaat. Daar zit haar aan, zulke heb ik bij Zoutkamp nooit gezien.

Winschoten, 5 Oct. '23.

A. ZANDSTRA.

Hoe de jeugd liefde voor de natuur bij te brengen. Dringend is de vraag hoe de jeugd natuurvereering bij te brengen. Natuurvereering maakt een deel uit van de factoren, welke karakter vormen, zij leidt den groei en de ontwikkeling van het individu. De tegenwoordige jeugd — ook de oudere — mist innerlijke discipline. Zij wil vrij zijn, oppervlakkig en gemakkelijk leven,